

مقایسه ی اثربخشی زوج درمانی شناختی رفتاری و طرحواره درمانی بر بهبود رضایت

زناشویی زوجین متقاضی طلاق در شهر مشهد

زهرا واسعی: ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تربت جام

Zava9095@gmail.com

چکیده

هدف تحقیق حاضر مقایسه ی اثربخشی زوج درمانی شناختی رفتاری و طرحواره درمانی بر بهبود رضایت زناشویی زوجین متقاضی طلاق در شهر مشهد است. پژوهش حاضر نیمه تجربی از نوع پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل است. جامعه آماری شامل زوجین در آستانه ی طلاق مراجعه کننده به مراکز مشاوره ی شهر مشهد بودند. از میان زوجین در آستانه ی طلاق، ۴۵ نفر به شیوه تصادفی ساده انتخاب شده و در سه گروه ۱۵ نفره یعنی دو گروه آزمایش و یک گروه کنترل به تصادف جایگزین شدند. روش گردآوری اطلاعات در این تحقیق به صورت میدانی و کتابخانه ای است. ابزارهای گردآوری داده ها، پرسشنامه رضایت زناشویی انریچ (اولسون، ۱۹۸۹) و پروتکل طرحواره درمانی (۱۰ جلسه) و پروتکل زوج درمانی شناختی رفتاری (۱۰ جلسه) بودند. جهت تجزیه و تحلیل آماری داده ها و بررسی فرضیه تحقیق از طریق نرم افزار آماری Spss26 از آزمون تحلیل کواریانس چند متغیره همراه با آزمون تعقیبی استفاده گردید. نتایج حاصل از آزمون فرضیه تحقیق نشان داد که رویکردهای زوج درمانی شناختی رفتاری و طرحواره درمانی هر دو بر بهبود رضایت زناشویی زوجین اثر گذارند و رویکرد طرحواره درمانی در بهبود الگوهای ارتباطی زوجین از رویکرد زوج درمانی شناختی رفتاری اثر گذارتر است.

واژگان کلیدی: طرحواره درمانی، زوج درمانی شناختی رفتاری، رضایت زناشویی زوجین، طلاق